

எமது கீர்த்திமிக்க அரசர்கள்

அறிமுகம்

அநுராதபுர காலத்தின் முற்பகுதியில் எமது நாட்டிலிருந்த சிறந்த ஆட்சியாளர்களான பண்டுகாபயன், தேவநம்பிய தீசன், துட்டகைமுனு, வலகம்பா, வசபன், மகாசேனன், தாதுசேனன் போன்ற அரசர்கள் பற்றி தரம் 6 இல் நீர்கற்றுள்ளீர். அநுராதபுர இராச்சிய இறுதிக் காலத்திலும், பொலன்னறுவைக் காலத்திலும் எமது நாட்டின் நலன்கருதி மிகவும் அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றிய மன்னர்கள் சிலரைப் பற்றி இந்தப் பாடத்தில் கற்கப்போகின்றீர்கள்.

மானவர்ம மன்னன் ஆட்சிக்கு வருமுன்னரான அரசியல் நிலை

வசபன் இலம்பகர்ண வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஆட்சியாளனாவான். தாதுசேனன் மோரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனாவான். அநுராதபுர காலத்தில் இலம்பகர்ண, மோரிய வம்ச மன்னர்களே நீண்ட காலம் இந்நாட்டை ஆட்சி செய்தனர். எனினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் அரசியல் ஆதிக்கம் பெறுவதற்கு இந்த இரு வம்சங்களுக்கிடையே மோதல்கள் ஏற்பட்டன. மானவர்மன் அரசனாவதற்கு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும் இலம்பகர்ண மோரிய வம்சங்களுக்கிடையே அரசியல் மோதல்கள் ஏற்பட்டன. அக்கால கட்டத்தில் இந்நாட்டு அரசியலில் தெளிவாகக் காணக்கூடியதாக இருந்த சில இயல்புகள்

கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

- உள்நாட்டு மோதல்கள் காரணமாக நாட்டில் நிலையான ஆட்சி இன்மை
- போர் காரணமாக நாட்டின் செல்வம் பெருமளவில் அழிவுற்றமை.
- ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பெறும் பொருட்டு, இலம்பகர்ண, மோரிய வம்சத் தலைவர்கள் தென் இந்தியப் படையை இங்கு வரவழைத்தமை.
- அரசியல் மோதல்கள் காரணமாக நாட்டின் பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியுற்றமை.

மானவர்ம மன்னன் (கி. பி. 684 - 718)

மானவர்ம மன்னன் இரண்டாம் காசியப்ப மன்னனின் மகனாவான். இரண்டாம் காசியப்ப மன்னன் கி.பி 650 ஆம் ஆண்டளவில் ஆட்சிக்கு வந்து ஒன்பது ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான். நோயின் காரணமாக இவன் மரணமடைந்த போது மானவர்மன் சிறுவனாக இருந்தான். இரண்டாம் காசியப்ப மன்னனின் மரணத்தின் பின்னர் ஆட்சியைப் பெறும் பொருட்டு மோதல்கள் ஏற்பட்டன. இந்த மோதல்களில் ஈடுபடாத மானவர்மன் பாதுகாப்பின் பொருட்டு ஒளிந்து வாழ்ந்தான். அவ்வேளையில் ஆட்சியாளனாக இருந்த இரண்டாம் தாடோபதீசன், மானவர்மனைத் தேடிக் கொண்டிருந்ததால் அவன் இந்தியாவுக்குத் தப்பியோடினான்.

இந்தியாவில் பல்லவ அரசுக்குத் தப்பிச் சென்ற மானவர்மன் முதலாம் நரசிங்க வர்மன் என்ற பல்லவ மன்னனுக்கு விச

வாசமாகப் பணியாற்றினான். மானவர்மன் பல்லவ அரசனின் போர்களில் உதவியதால் மானவர்மன் மீது பல்லவ மன்னன் நல்லெண்ணம் வைத்திருந்தான். அவனுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தும் பொருட்டுப் படை ஒன்றைக் கொடுத்து இலங்கைக்குச் சென்று ஆட்சியைக் கைப்பற்ற உதவினான். அந்தப் படையின் உதவியுடன் மானவர்மன் இலங்கைக்கு வந்து இரண்டாவது தாடோபதீசனுக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தான். எனினும் போர் செய்து கொண்டிருக்கும் போது இந்தியாவிலிருந்த பல்லவ மன்னன் நோயுற்றதால் உதவிக்கு வந்த படை இந்தியாவுக்குத் திரும்பியது. இதனால் போரை இடை நிறுத்தி விட்டுப் பாதுகாப்புக்கோரி மானவர்மன் மீண்டும் இந்தியாவுக்கு சென்றான். இவ்வாறு மீண்டும் இந்தியா சென்ற மானவர்மன் தனது குறிக்கோளை நிறைவேற்ற உதவிப் படையொன்றைப் பெறும் பொருட்டு மேலும் 20 ஆண்டுகள் பல்லவ மன்னனுக்குப் பணி புரிந்தான்

அக்காலத்தில் பல்லவ மன்னனாக இருந்த இரண்டாம் நரசிங்கவர்மன் மீண்டும் படையைக் கொடுத்ததால் அந்தப் படையுடன் இலங்கைக்கு வந்த மானவர்மன் இந்நாட்டின் ஆட்சியாளனாக இருந்த ஹத்ததாட மன்னனைத் தோற்கடித்து கி.பி 684 ஆம் ஆண்டில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான். மானவர்மன் அரசனானது இந்நாட்டின் வரலாற்றில் முக்கிய நிகழ்வாகும். குறிக்கோளுடனும், பொறுமையுடனும் செயற்பட்டுத் தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்ட மையை அவனது வாழ்விலிருந்து காணக் கூடியதாக உள்ளது.

மானவர்மன் அரசனாவதற்கு முன்னர் ஐம்பது ஆண்டுகள் வரை நாட்டில் உள்நாட்டுப் பூசல்கள் இருந்தமையால் அரசியல், பொருளாதாரம் என்பன சீர்குலைந்து காணப்பட்டன. இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பல்லவ அரசில் இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதால் மானவர்மனால் தனது வாழ்வின் நடுத்தர வயதிலேயே அரசைப் பெறு முடிந்தது. எனினும் 35 ஆண்டுகள் வரையிலான நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்ய இவனால் முடிந்தது. இதனால் மீண்டும் நாட்டில் நிலையான அரசியல் தோன்றியது. இவனது ஆட்சியின் போது நாட்டின் மரபு ரீதியான நிர்வாக முறை ஏற்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அரச உரிமை தொடர்பாக மரபு முறை ஆரம்பமானது. மானவர்மனின் பின்னர் அவனது பிள்ளைகள் முறையே ஆட்சிக்கு வந்தனர். மானவர்ம வம்சம் அநுராதபுர காலத்தின் இறுதிவரை 300 ஆண்டுகள் வரை நிலவியது.

முதலாம் சேனன் (கி.பி. 833 - 853)

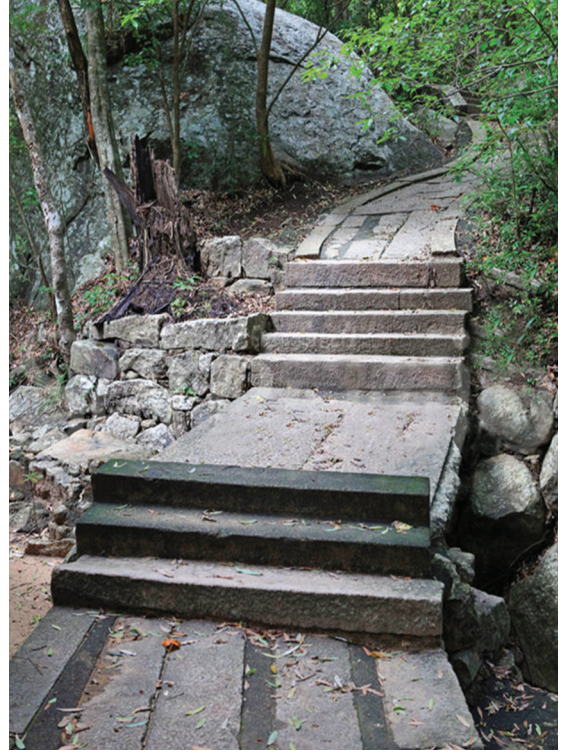
முதலாம் சேனன் மானவர்ம வம்சத்தைச் சேர்ந்த இரண்டாம் தப்பல மன்னனின் மகனாவான். இரண்டாம் தப்பல மன்னன் 16 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான். அவனுக்குப் பின் அவனது மகனான 4 ஆம் அக்போதி ஆட்சிக்கு வந்தான். அவனது ஆட்சிக் காலம் 3 வருடங்களாகும். அவனுக்குப் பின்னர் அவனது சகோதரனான முதலாம் சேனன் கி.பி 833 ஆம் ஆண்டு அரசனானான். அவனது ஆட்சிக் காலம் 20 வருடங்களாகும். அவனது ஆட்சியின் முற்பகுதியில் இலங்கை பாண்டியரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் தென்னிந்தியாவில் பாண்டியரின் ஆதிக்கம்

மேலோங்கி இருந்தது. ஸ்ரீ மாற ஸ்ரீ வல்லபன் என்ற பாண்டிய மன்னன் பெரும் சேனையுடன் இலங்கையை ஆக்கிரமித்த போது 1 ஆம் சேனனின் படை தோல்வியடைந்தது. சிங்கள மன்னருக்காக யுத்தக் களத்திற்கு சென்ற மன்னனின் சகோதரனான மகிந்தனும், இளவரசனான காசியப்பனும் போரில் இறந்தனர். தனது படை தோல்வியைத் தழுவினதும், 1 ஆம் சேனன் பாதுகாப்புக் கருதி மலையரட்டைக்குத் தப்பி யோடினான்.

அநுராதபுர நகரிலுள் நுழைந்த பாண்டியப்படை அந்நகரை முற்றிலும் சூறையாடியது. பின்னர் பாண்டிய மன்னனுக்கும், 1 ஆம் சேன மன்னனுக்கும் இடையே சமாதான உடன்படிக்கை செய்ததன் விளைவாகப் பாண்டியர்கள் சேன மன்னனுக்கு மீண்டும் அரசை ஒப்படைத்து விட்டு இந்தியா சென்றனர். இந்த ஆக்கிரமிப்பின் நோக்கம் நாட்டைக் கைப்பற்றுவதைவிட பெறுமதியான செல்வங்களைக் கொள்ளையடிப்பதேயாகும். தலைநகருக்கு மீண்ட 1 ஆம் சேன மன்னன் ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் சிதைவுற்ற பிரதேசங்களை மீண்டும் நன்னிலைக்குக் கொண்டுவர முயன்றான். இவை தவிர்ந்த ரிட்டிகல ஆராம, ஜேத்தவனராம, அபயகிரி ஆகிய விகாரைகளுக்கு அருகில் புதிய கட்டிடங்கள் பலவற்றை அமைத்தான்.

மன்னனின் சகோதரர்கள் இருவர் பாண்டியனுடனான போரில் மரணித்ததோடு மற்றொரு சகோதரனாகிய உதயன் இளவரசனாக நியமிக்கப்பட்டான். எனினும் இளவரசன் உதயன் சில காலத்தில் நோயினால் இறந்தான். இதனால் மேல் குறிப்பிட்ட போரில் இறந்து

போன காசியப்ப இளவரசனின் மூத்த புதல்வனாகிய சேனன் இளவரசன் யுவராஜாவாக நியமிக்கப்பட்டு உருகுணைப் பிரதேசத்தின் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பொறுப்பேற்றான்.

உரு 2.1 ரிட்டிகல பாதை

இரண்டாம் சேனன் (கி.பி. 853 - 887)

இரண்டாம் சேனன் என்பவன் முதலாம் சேன மன்னனின் சகோதரனாகிய பாண்டிய ஆக்கிரமிப்பின் போது உயிரிழந்த காசியப்ப இளவரசனின் மகனாவான். மன்னன் முதலாம் சேனனின் மரணத்தின் பின் அக்காலத்தில் யுவராஜனாக இருந்த இரண்டாம் சேனன் மன்னனாக முடிசூடினான். அவனின் ஆட்சிக்காலமான 35 (கி.பி. 853 - 887) வருடங்களில் நாட்டில் சமாதானம் நிலவியது. அரசியல் ரீதியாக நிலவிய அமைதியான சூழ்நிலையின் காரணமாக நாட்டில் பழைய செழிப்பான நிலையை மீண்டும் ஏற்படுத்தவும்

பொருளாதார மற்றும் புத்தசாசனத் துறையில் பாரிய பணிகளை ஆற்றவும் மன்னன் இரண்டாம் சேனனுக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

முதலாம் சேனனின் காலத்தில் பகைவர்களின் ஆக்கிரமிப்பினால் அழிந்து போன அனைத்தையும் மீளக்கட்டியெழுப்பும் நடவடிக்கை இரண்டாம் சேன மன்னனால் முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட்டது. புத்தசாசனத்திற்காக ஆற்றிய பணிகளுக்கு மேலதிகமாக மிகிந்தலையில் வைத்திய மனையைத் தாபித்தமை, மகாவலிகங்கையில் மணிமேகலா எனும் அணைக் கட்டை புனரமைத்தமை, மின்னேரியாக்குளத்தில் மதகு ஒன்றைக் கட்டியமை என்பன மன்னன் இரண்டாம் சேனன் மக்களுக்காற்றிய பணிகளுக்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

இரண்டாம் சேனன் பாண்டிய இராச்சியத்தை ஆக்கிரமித்தது அவனது அரசாட்சிக் காலத்தில் முக்கிய நிகழ்வாகும். முதலாம் சேனனின் காலத்தில் பாண்டியர் இந்நாட்டை ஆக்கிரமித்துப் பெறுமதியான சொத்துக்களை அபகரித்துச் சென்றமை குறித்து மன்னனின் மனதில் வேதனை இருந்திருக்க வேண்டும். அதனால் ஏற்பட்ட அபகீர்த்தியைப்போக்கி பாண்டியர் அபகரித்துச் சென்ற சொத்துக்களை மீண்டும் இந் நாட்டிற்குக் கொண்டு வர மன்னன் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருந்தான். பாண்டிய இளவரசனாகிய இரண்டாம் வரகுணவர்மன் பாண்டிய சிம்மாசன உரிமைப் போராட்டத்தில் தனக்கு உதவும்படிக் கேட்டு இந்நாட்டிற்கு வந்தமையால் அவனது உதவியோடு பாண்டிய நாட்டை ஆக்கிரமிப்பதற்கு இரண்டாம் சேனனுக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

உரு 2.2 மிகிந்தலை புராதன வைத்தியசாலையின் இடிபாடுகள்

இரண்டாம் சேனன் தனது திறமையான தளபதியாகிய குட்டக எனும் தளபதியின் தலைமையில் பலம் வாய்ந்த படையொன்றைப் பாண்டிய நாட்டை ஆக்கிரமிப்பதற்காக அனுப்பினான். பாண்டியப் படைகளுக்கும் இலங்கைப் படைகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட போரில் பாண்டியப் படையினர் தோல்வி அடைந்தனர். பாண்டியரின் தலைநகராகிய மதுரையை சுற்றி வளைத்து நடத்திய தாக்குதலில் ஸ்ரீ மாற ஸ்ரீ வல்லபன் எனும் பாண்டிய மன்னன் மரணமடைந்தான். அதன் பின் வரகுணவர்மன் இலங்கைப் படையினரால் பாண்டிய நாட்டின் சிம்மாசனத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டான். இதன்போது பாண்டியன் இலங்கையில் இருந்து அபகரித்துச் சென்ற பொருட்கள் மாத்திரமல்லாது பாண்டியனின் சொத்துக்களையும் எடுத்துக் கொண்டு இலங்கைப் படையினர் வெற்றியோடு நாடு திரும்பினர். இரண்டாம் சேனன் பெற்ற இந்த வெற்றி குறித்து இந்நாட்டின் சில கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அநுராதபுரப் பிரதேசத்தில் அமைந்ததுள்ள இரிபின்னியாவ எனும் இடத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டில் குட்டா செனவிரதாணன் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பாண்டிய ஆக்கிரமிப்பை நடத்திய குட்டக தளபதியையே இது குறிக்கும் என்பது தெளிவு.

அரசாட்சி அமைப்பு முறை

மத்திய ஆட்சி

மன்னனும் மன்னனுக்கு உதவும் அதிகாரிகள் குழுவும் நாடுமுழுவதும் தமது அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்படும் விதத்தில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் ஆட்சி

முறையையே மத்திய ஆட்சி எனக் கருதலாம். மன்னன் மத்திய ஆட்சியின் தலைவராவார். மன்னன் ஒருவனுக்குப் பின் அடுத்த மன்னன் அரசாட்சிக்கு வந்தது அரசரிமைக்குரிய பாரம்பரிய முறையிலேயே ஆகும். அநுராதபுர யுகத்தில் பெரும்பாலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த அரசரிமை முறை இரண்டாகும்.

- தந்தைக்குப் பின் மகனுக்கு அரசரிமை கிடைத்தல்

உதாரணம் : பண்டுகாபய மன்னனுக்குப் பின் அவரின் மகனாகிய மூத்த சிவன் அரசரிமையைப் பெற்றமை.

- மூத்த சகோதரனுக்குப் பின் இளைய சகோதரன் அரசரிமையைப் பெறல்

உதாரணம் : துட்டகைமுனு மன்னனுக்குப் பின் அவரின் சகோதரனாகிய சத்தாதிஸ்ஸன் ஆட்சி உரிமையைப் பெறல்.

எதிர்கால ஆட்சி உரிமை உள்ள இளவரசர்களுக்கு பிள்ளைப்பருவத்தில் உயர்ந்த கல்வியைப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் மன்னர்கள் அதிக அக்கறை செலுத்தினர். மொழியறிவு மற்றும் ஆவணங்கள் குறித்த பாரம்பரிய கல்வியை அதிகமாகப் பௌத்த பிக்குகளே வழங்கினர். ஆட்சியாளர் ஒருவருக்கு அக்காலத்தில் அவசியமான வில்வித்தை, வாள்வித்தை போன்ற பயிற்சிக்கு அவ்வவ்வுறை நிபுணர்களின் கீழ் பயிற்சி வழங்கப்பட்டது.

புதிய மன்னர் ஒருவர் அரசரிமை பெற்ற பின்னர் பட்டாபிஷேகம் செய்வது வழக்கமாக இருந்தது. பட்டாபிஷேகம் என்பது மன்னன் தனது பொறுப்புகளை

சட்டரீதியாகப் பொறுப்பெடுக்கும் ஓர் சந்தர்ப்பமாகும்.

நாட்டில் மத்திய ஆட்சியின் உயர் நிர்வாகி மன்னன் என்பதால் அவருக்கே உரித்தான கடமைகள் பல உள்ளன. கீழ்க்குறிப்பிட்டுள்ள செயற்பாடுகள் அத்தகையவற்றிற்கு சில உதாரணங்களாகும்.

- நாட்டில் சட்டத்தையும் அமைதியையும் பேணல்.
- உள்நாட்டு வெளிநாட்டு பகைவர்களின் தொல்லைகளில் இருந்து நாட்டைப் பாதுகாத்தல்.
- மத்திய ஆட்சிக்கும் பிரதேச நிர்வாகத்திற்கும் உரிய அதிகாரிகளை நியமித்தல்.
- நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்தல் மற்றும் வரிவிதித்தல்.
- நீதிசார் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

அரசாட்சி நடவடிக்கையின் போது மன்னனுக்கு உதவும் அதிகாரிகள் பலர் இருந்தனர். யுவராஜன் (எதிர்கால அரசனாகும் உரிமை பெற்றவன்) சேனாதிபதி, பொருளாளர், ஆவணப்படுத்துபவர் (ஆவண நடவடிக்கைக்கு பொறுப்பான பிரதானி) என்போர் அத்தகைய அதிகாரிகளில் முக்கியமானவர்கள். மன்னனுக்கு உதவும் இத்தகைய அதிகாரிகளைக்கொண்ட அரச சபை ஒன்றிருந்தது. நாட்டின் முக்கிய பிரச்சினைகள் குறித்து கலந்துரையாட அரசனின் தலைமையில் அரச சபை கூடும். அநுராதபுர யுகத்தில் சில கல்வெட்டுகளில் **அதேகவரு** எனும் அதிகாரிகள் குறித்து

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இது சமஸ்கிருத மொழியில் பணிப்பாளர் என்ற பதவிக்கு சமனானதாகும்.

அஷ அதேக குதிரை பணிப்பாளர் (குதிரைகள் குறித்த விடயங்களுக்கான பிரதானி).

அதி அதிக யானைப் பணிப்பாளர் (யானைகள் குறித்த விடயங்களுக்கான பிரதானி).

மேல் குறிப்பிட்ட உதாரணங்களில் உள்ள அதேக, அதிக ஆகிய அதிகாரிகள் அவ்வவ் திணைக்களம் அல்லது நடவடிக்கைகளுக்குப் பொறுப்பான பிரதானிகள் எனக் கருதலாம்.

மானவர்மன் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன் நாட்டின் உள்நாட்டு மோதல்கள் இடம்பெற்ற வேளையில் பாரம்பரிய அரச உரிமையைக் கவனத்திற்கொள்ளாது சிலர் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளனர். எனினும் மானவர்ம அரச வம்சம் ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்த காலத்தில் பண்டைய அரசரிமை முறை மீண்டும் வழமைபோல் நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்த யுகத்தில் சில அரசர்கள் தமது கல்வெட்டின் மீது தாம் ஏப்பா (ஆதிபாத) மாப்பா (மஹாதிபாத) ஆகிய பதவிகளை வகித்து வரிசைக்கிரமப்படி மன்னனாக வந்ததைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஏப்பா, மாப்பா போன்ற உயர் பதவிகளுக்கு அரச குடும்ப இளவரசர்களே நியமிக்கப்பட்டனர். இதனால் அந்த பதவிகளை வகித்து எதிர்கால அரசாட்சிக்குத் தேவையான பயிற்சிகளை உரிய முறையில் பெற்றுக் கொண்டமையை அறியலாம்.

பிரதேச ஆட்சி

அநுராதபுர யுகத்தில் அரசு முறையாக அமைக்கப்பட்ட நிர்வாக அலகுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. மன்னனின் தலைமையில் நடத்தப்பட்ட ஆட்சிக்கு மேலதிகமாக அந்தந்த பிரதேசங்களுக்குப் பொறுப்பான அதிகாரிகளின் மூலம் பிரதேச ஆட்சி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. நாட்டின் தலைநகராகிய அநுராதபுர நகரத்தைச் சூழவுள்ள பிரதேசங்கள் வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு மேற்கு என திசைகளுக்கு ஏற்ப பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. இதற்கு மேலதிகமாக 'ரட' அல்லது 'ரட்த' என அழைக்கப்பட்ட ஆட்சிப்பகுதி இருந்தது. இவற்றின் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட அதிகாரிகள் **ரட்லது** அல்லது **ரட்டலத்தன்** என அழைக்கப்பட்டனர்.

தலைநகரில் இருந்து தொலைவில் அமைந்திருந்த பிரதேசங்களான மலைய ரட்டை, மாயரட்டை, உருகுணை என்பன வெவ்வேறு ஆட்சி அதிகாரிகளின் கீழ் இருந்தன. நாட்டின் மிகச்சிறிய நிர்வாக அலகு கிராமம் ஆகும். அநுராதபுர யுகத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் கிராமத்தை நிர்வகித்த பிரிவினர் கமிக என அழைக்கப்பட்டனர். அநுராதபுர யுகத்தின் பின்னரைக் காலத்தில் கிராமத்தை நிர்வகித்தோர். '**கம்லத்தன்**' என அழைக்கப்பட்டனர்.

அரசுகொள்கையும் சமூக நலன்புரி நடவடிக்கைகளும்

அநுராதபுரத்தில் அரசு கொள்கையை செயற்படுத்தும் போது கீழ் குறிப்பிட்ட விடயங்கள் குறித்து மன்னர்கள் விசேட கவனம் செலுத்தினர்.

- நாட்டின் பாதுகாப்பைத் திட்டமிடல்
- சட்டத்தையும் சமாதானத்தையும் பேணுதல்
- பொருளாதார மேம்பாட்டை உருவாக்குதல்
- புத்தசாசன முன்னேற்றத்திற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

மானவர்ம வம்சம் ஆட்சியில் இருக்கும் காலத்தில் இந்த அடிப்படைக் கொள்கைகளை அப்படியே நடைமுறைப்படுத்தி யதாக அறியமுடிகிறது.

நாட்டின் பாதுகாப்பைத் திட்டமிடல்

நாட்டைப் பாதுகாக்கும் போது மன்னனின் சேனாதிபதி, படையினர் மற்றும் பிரதேச ஆட்சியாளர்கள் மன்னனுக்கு உதவினர். அநுராதபுர யுகத்தின் முன்னரைப் பகுதியில் மன்னனின் படைகள் யானை, குதிரை, இரதம் மற்றும் காலாட்படை என நான்கு வகை சேனைகளைக் கொண்டிருந்தன. மானவர்ம வம்சத்தின் ஆட்சியில் மன்னனுக்குப் பலம் வாய்ந்த படையொன்று இருந்ததோடு தென் இந்தியப் படை வீரர்களைக் கொண்ட சம்பளம் பெற்ற இராணுவக் குழுவொன்றும் அவர்கள் மத்தியில் இருந்ததாக அறிய முடிகிறது.

இலங்கை மன்னர்கள் நகர நிர்மாணத்தின் போது அவற்றின் பாதுகாப்புக் குறித்து கவனம் செலுத்தினர். அநுராதபுர நகரம் ஆரம்ப காலந்தொட்டே நகரம், மதில், வாயில் கதவு என்பனவற்றுடனும் முழுமை யான பாதுகாப்பு அமைப்புடனும் கூடிய விதத்தில் கட்டி எழுப்பப்பட்டிருந்தது.

உள்நாட்டு வெளிநாட்டு பகைவர்களின் தொல்லைகளுக்கு முகம் கொடுக்கும் போது கோட்டைகளை நிர்மாணிப்பதும் பாதுகாப்பு இடங்களில் காவலரண்களை அமைப்பதும் பாதுகாப்பு உபாயங்களாக இருந்தன.

சட்டத்தையும் சமாதானத்தையும் பேணல்

அநுராதபுர யுகத்தில் நாட்டில் சிறந்த நீதித்துறைக் கட்டமைப்புகளை நடைமுறைப்படுத்தியதாக தெரிகிறது. மானவர்ம அரசு வம்சத்தினர் ஆட்சியில் இருந்த காலத்திற்குரிய இந்த சட்டதிட்டங்களைக் கூறும் கல்வெட்டுக்கள் பல கிடைத்துள்ளன. அந்த சட்டத் தொகுதிக்குள்,

- காணி உரிமை குறித்த சட்டம்
- வர்த்தகம் சம்பந்தமான சட்டம்
- விவசாயம் மற்றும் வரி சம்பந்தமான சட்டங்கள்
- குற்றவியல் குறித்த சட்டம்

எனப் பலவகை சட்டங்கள் இருந்தன.

கி.பி 10 ம் நூற்றாண்டிற்குரிய வேவெல் கெட்டிய கல்வெட்டு அக்காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்த சட்ட திட்டங்கள் குறித்துக் குறிப்பிடும் மிக முக்கிய ஆவணமாகும். பத்துக் கிராம நிர்வாகம் மற்றும் குற்ற வழக்குகளைத் தீர்க்க அதற்குரித்தான சட்டங்கள் பல அந்தக் கல்வெட்டில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. பல இடங்களில் இந்தக் கல்வெட்டுகளின் பிரதிகள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டமையால் மன்னனால் அரசின் சட்டதிட்டங்களைப் பொது மக்கள்

அறிந்து கொள்வதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன என்பது தெளிவாகின்றது.

அநுராதபுர யுகத்தின் பின்னரைப் பகுதியில் மன்னர்களோ உயர் அதிகாரிகளோ சிறு சில நபர்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் விசேட அதிகாரங்களும் வரப்பிரதங்களும் வழங்கியிருந்தமையை அந்தானி தூண்களில் பொறிக்கப்பட்டதன் மூலம் பொது மக்களுக்கு அறிவுறுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இதன்படி அந்தானி தூண் எனப்படுவது, அரசுகொடுப்பனவு குறித்த கல்வெட்டு வகையாகும்.

பொருளாதார மேம்பாட்டை உருவாக்குதல்

நாட்டின் பொருளாதார நன்மைகளுக்காக சிறந்ததோர் ஆட்சியை நடத்துவதே அக்காலத்தில் இந்நாட்டின் அரசு கொள்கையாக இருந்தது. அநுராதபுர யுகத்தில் மன்னர்கள், குளங்கள் மற்றும் கால்வாய்களை அமைப்பதிலும் அதனைத் தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் அதிக அக்கறை செலுத்தியதன் காரணம் அது மக்களின் நல் வாழ்க்கைக்கும் சுபீட்சத்திற்கும் அத்தியாவசியமாக இருந்தமையாலேயே ஆகும்.

நிர்வாக நடவடிக்கைகளின் போதும் வரி விதிக்கும் போதும் 'பெரசிரித' படி செயற்பட வேண்டிய நிலை மன்னனுக்கு ஏற்பட்டது. பெரசிரித என்பது முன்பு மன்னர்கள் கடைப்பிடித்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகளாகும். பெரசிரித கடைப்பிடிக்க வேண்டியது எந்தளவிற்கு முக்கியமானதென்றால் அநுராதபுர

யுகத்தின் பின்னரைக் காலத்தில் சில மன்னர்கள் தாம் பெரசிரித வை மீறாமல் செயற்பட்டதாகக் கல்வெட்டுக்களில் எழுதி வைத்துள்ளனர்.

மானவர்ம வம்சத்தின் ஆட்சிக் காலத்தில் நாட்டில் சிறந்த அடிப்படை முகாமைத்துவக்கொள்கை நிலவியதாக சான்றுகள் உள்ளன. நான்காம் மகிந்த மன்னனின் (கி.பி 952 - 972) மிகிந்தலை சுவர்க் கல்வெட்டு அக்காலத்தில் நிலவிய அடிப்படை முகாமைத்துவம் குறித்த மிக முக்கியமான ஆவணமாகும். மிகிந்தலை விகாரையில் உள்ளக நிர்வாகம் மற்றும் பௌத்த மதகுருமார் பின்பற்ற வேண்டிய பழக்க வழக்கங்கள் என்பன குறித்து அக்கல் வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கல் வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதன்படி விகாரைக்கு நாள்தோறும் கிடைக்கும் வருமானத்தை ஆவணம் ஒன்றில் பௌத்த மதகுருமார் பதியவேண்டும்.

அதேபோல் விகாரையின் செயற்பாடுகளுக் காக நாள்தோறும் செலவாகும் செலவினை பஞ்ஷிகா புத்தகத்தில் (கணக்குப் புத்தகம்) எழுதிக் குறிப்பிட்ட அதிகாரியின் கையொப் பத்தைப் பெற்று முத்திரைப் பெட்டியில் வைக்கவேண்டும்.

மாதக் கடைசியில் மாதத்தின் செலவு முழுவதும் வேறொரு கையேட்டிற்கு கொண்டு வந்து நீக்க வேண்டும். பன்னி ரெண்டு மாதங்களின் இறுதியில் அந்தந்த செலவினங்களைப் புத்தகத்தில் எழுதி பௌத்த மதகுருமார் முன்னிலையில் வாசித்து அனுமதியைப் பெற வேண்டும்.

இதன்படி விகாரையின் வரவு செலவு குறித்து நாளாந்த மாதாந்த அறிக்கை தயாரித்து வருட இறுதியில் வருடாந்த வரவு செலவு ஆவணமொன்று தயாரிக்கப் பட்டதாக அறிய முடிகிறது.

உரு 2.3 நான்காம் மகிந்த மன்னனின் மிகிந்தலை சுவர்க் கல்வெட்டு

அநுராதபுர யுகத்தில் மன்னர்கள் சமூக நலன்புரி நடவடிக்கைகள் குறித்து விசேட கவனம் செலுத்தினர். அது குறித்து சில உதாரணங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

- புத்ததாச மன்னன் சகல பத்து கிராமங்களுக்கும் ஒவ்வொரு வைத்தியர் வீதம் நியமித்து மருத்துவம் செய்வித்தமை.
- முதலாம் உபதிஸ்ஸ மன்னன் பார்வை இழந்தவர்களுக்கும் நோயாளிகளுக்கும் வைத்தியசாலைகளையும் தானசாலைகளையும் நிறுவியமை.
- முதலாம் உதய மன்னன் பொலன்னறுவையிலும் பதவியாவிலும் வைத்தியசாலைகளை நிறுவி அவற்றை நடாத்திச் செல்வதற்கு காணிகளை வழங்கியமை.
- ஐந்தாம் காசியப்ப மன்னன் தொற்று நோயாளிகளுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதற்காக அநுராதபுர நகரத்தில் வைத்தியசாலையை நிறுவியதுடன் நகரத்தில் சிகிச்சைநிலையங்களை அமைத்தமை.

பௌத்த சாசனத்தின் அபிவிருத்தி

பௌத்த மதம் இந்நாட்டிற்கு வந்த பின் அனைத்து அரசர்களும் புத்தசானத்தின் நன்மைக்காக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டமை இந்நாட்டு வரலாற்றில் ஓர் விசேட அம்சமாகும். பௌத்த மதகுருமார்கள் மன்னனின் அறிவுரையாளர்களாக செயற்பட்டமையால் மன்னனுக்கும் புத்தசாசனத்திற்கும் இடையில் சிறந்த தொடர்பு நிலவியது. இதனால் விகாரைகளை நிறுவுதல் அவற்றை நடாத்துவதற்குத் தேவையான கிராமங்களை வழங்குதல்

பிக்குகளின் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்காக பிரிவெனாக்களை உருவாக்குதல் உள்ளிட்ட புத்தசாசனத்தின் உயர்விற்காக மேற்கொள்ள வேண்டிய சகல நடவடிக்கைகளையும் மன்னர்கள் மேற்கொண்டார்கள்.

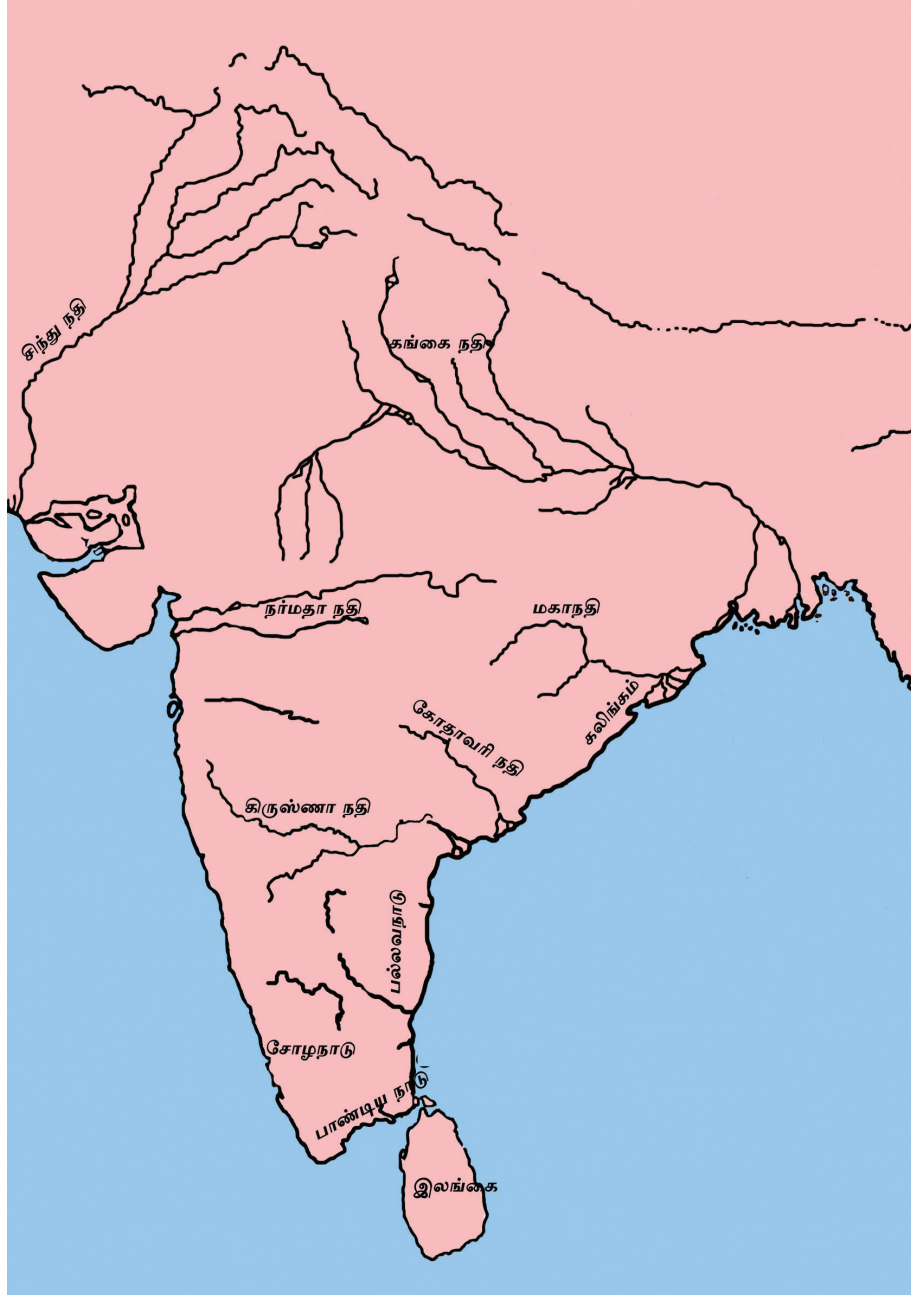
- வலய அரசியல் போக்கும் வெளிநாட்டுக் கொள்கையும்

அநுராதபுர யுகத்தின் பின்னரைக் காலத்தின் போது தென் இந்தியாவின் அரசியல் நிலை இந்நாட்டின் அரசியலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் நிலையை தோற்றுவித்தது. இதனால் தென் இந்திய அரசியல் நிலையைக் குறித்து இங்கு சுருக்கமாக பார்ப்பது மிகவும் முக்கியமாகும்.

இக்காலத்தில் இலங்கை மீது நேரடி தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய தென் இந்திய இராச்சியங்கள் மூன்று இருந்தன.

▶▶ பாண்டிய அரசு

தென் இந்தியாவின் கிழக்குக் கரையோரமாக இலங்கைக்கு மிகவும் அருகில் பாண்டிய அரசு அமைந்திருந்தது கி.பி 6 ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலம் முதல் பாண்டிய அரசு மிகவும் பலம் வாய்ந்ததாக உருவெடுத்ததோடு இலங்கை மீதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. மதுரை பாண்டிய அரசின் தலைநகரமாகும்.

►► பல்லவ அரசு

தென் இந்தியாவில் சோழ அரசு இருந்த நிலப்பகுதிக்கு வடக்கே பல்லவ அரசு இருந்தது. காஞ்சிபுரம் பல்லவ இராச்சியத்தின் தலைநகரமாகும். தென் இந்தியாவில் முதல் முதலாக பாரிய பேரரசு ஒன்றைக் கட்டி எழுப்பியதும் பல்லவர்களேயாவர். கி.பி 7 ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவர்கள்

பலம் பொருந்திய ஆட்சியைக் கட்டி எழுப்பி இருந்ததோடு 9 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பல்லவர்களின் அதிகாரம் நிலை கொண்டிருந்தது.

►► சோழ அரசு

பாண்டிய அரசிற்கு வடக்கே தென் இந்தியாவின் கிழக்குக் கரைக்கு அருகில் இந்த அரசு அமைந்திருந்தது. தற்போதைய

தஞ்சாவூர் நகரை தலைநகராக்கிய சோழர்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் பாண்டிய அரசிற்கெதிராக ஆக்கிரமிப்புகளை மேற்கொண்டனர். கி.பி 9 ஆம் நூற்றாண்டிலும் 10 ஆம் நூற்றாண்டிலும் சோழர்கள் மாபெரும் அரசை நிறுவி பேரரசு பலத்தைக் கட்டி எழுப்பினர். இராஜராஜன் மற்றும் இராஜேந்திரன் ஆகிய சோழ மன்னர்களால் அநுராதபுர அரசும் வீழ்ச்சி அடைந்தது.

தென் இந்தியாவில் நிலவிய இந்த அரசியல் நிலைமைக்கு முகம் கொடுப்பதற்காக இலங்கை மன்னர்கள் பாண்டியருக்கு எதிராக பல்லவர்களுடனும் சோழர்களின் அதிகாரத்திற்கெதிராக பாண்டியர்களுடனும் ஒன்றிணைந்து செயல்பட்டனர். இராஷ்டிரகூடர் எனும் மற்றொரு இந்திய அரசு எழுச்சி அடையும் போது அந்நாட்டுடன் ஒற்றுமையாக செயல்பட்டதன் மூலம் இந்நாட்டு மன்னர்கள் ஆக்கிரமிப்புக்களைத் தவிர்த்துக் கொள்ள முயற்சித்தனர். இலங்கை மன்னர்கள் எந்தளவிற்கு தந்திரரோபாயமாக செயல்பட்டாலும் இந்தியாவின் ஒவ்வொரு இராச்சியங்களுக்கிடையே நிலவிய பகைமையும் அதிகாரத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற முயற்சியின் காரணமாகவும் அநுராதபுரயுகத்தின் பின்னரைப் பகுதியில் தென் இந்திய ஆக்கிரமிப்புகள் சில இந்நாட்டின் மீது ஏற்பட்டன.

கி.பி 8 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இந்து மகாசமுத்திரத்தில் வர்த்தக ஆதிக்கத்திலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

மானவர்ம அரச வம்சத்தினரின் ஆட்சியின் கீழ் அநுராதபுர அரசு சுபீட்சம் நிறைந்ததாக இருந்த பொழுதிலும் ஐந்தாம் மகிந்தனின்

ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.பி 982 - 1017) மத்திய ஆட்சி பலவீனமடைந்து உள்ளக மோதல்கள் உக்கிரமடைந்தன. காலத்திற்கு காலம் இலங்கைக்கு வந்த இந்தியப் படைகள் அப்பொழுது அநுராதபுர நகரத்தில் தங்கியிருந்தனர். நாட்டின் பொருளாதாரம் வீழ்ச்சி அடைந்தமையால் படையினருக்கு சம்பளம் கொடுக்கவும் மன்னனால் முடியவில்லை. அதனால் தென் இந்தியப் படையினர் அரச மாளிகையைச் சுற்றிவளைத்தனர். 5 ஆம் மகிந்த மன்னன் பாதுகாப்புத் தேடி உருகுணை இராச்சியத்திற்கு தப்பி ஓடினான். இலங்கையில் காணப்பட்ட இந்த மோசமான அரசியல் சூழ்நிலையில் இராஜராஜன் எனும் சோழப் பேரரசன் அநுராதபுரத்தை ஆக்கிரமித்தான். நாட்டைக் கைப்பற்றிய சோழர்கள் அநுராதபுரம், பொலன்னறுவை உட்பட இராசரட்டையின் பெரும்பகுதிகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். பேரரசின் ஒரு பகுதியாக இராசரட்டைப் பிரதேசத்தை ஆட்சி செய்தனர்.

இவ்வாறு 14 நூற்றாண்டு காலமாக சுபீட்சமும், நன்மதிப்பும், நாகரீகத்திற்கு அடித்தளம் இட்டதுமான அநுராதபுர இராசதானி 1017 இல் வீழ்ச்சி அடைந்தது. இவ்வாறு 70 வருடங்களுக்கு மேலாக சோழப் பேரரசின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த இராசரட்டையின் பெரும்பாலான பகுதியை அவ்வாட்சியில் இருந்து விடுவித்து இலங்கையர்களின் நன் மதிப்பை மீண்டும் கட்டியெழுப்பியவன் முதலாம் விஜயபாகு மன்னனாவான்.

செயற்பாடு

மானவர்ம அரச வம்சம் தொடர்பான சிறு வினாக்கொத்து ஒன்றைத் தயாரிக்குக.

மகா விஜயபாகு மன்னன் (கி.பி. 1055 - கி.பி. 1110)

முதலாம் விஜயபாகு மன்னன் எனும் மகா விஜயபாகு மன்னன் இலங்கை வரலாற்றில் ஓர் முக்கியமான ஆட்சியாளனாவான். விஜயபாகு மன்னன் அரசனாவதற்கு முன் சிறு வயதில் கீர்த்தி அல்லது கித்தி எனும் பெயரில் அழைக்கப்பட்டான். இளவரசனின் தந்தையார் மஹாசாமி மொக்கல்லான ஆவார். தாய் லோகிதா தேவி இம்மன்னன் பற்றிய முக்கிய வரலாற்று மூலங்கள் சில கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

- மகாவம்சம்
- பனாகடுவ செப்பேடு
- அம்பகமுவ கல்வெட்டு

கி.பி. 1017 ஆம் ஆண்டில் தென் இந்தியாவின் சோழப் பேரரசின் ஆட்சியாளனாகிய முதலாம் இராஜேந்திர சோழ மன்னன் இலங்கையை ஆக்கிரமித்து மன்னன் ஐந்தாம் மகிந்தனை கைது செய்து சோழப்பேரரசுக்கு அழைத்துச் சென்றான். அன்றிலிருந்து கி.பி. 1070 ஆம் ஆண்டு வரை இராசரட்டை சோழ ஆட்சியாளர்களால் ஆளப்பட்டது. இக்கால கட்டத்தில் சோழர்கள் இந்நாட்டில் அரசரிமைக்கு உரித்துடைய இளவரசர்களைத் தேடிக் கொலை செய்ய முயற்சித்

தனர். ஐந்தாம் மகிந்தனின் மகனாகிய காசியப்பனை (விக்கிரமபாகுவை) தேடிக் கண்டுபிடித்து கொலை செய்யப் பல முறை சோழர்கள் எடுத்த முயற்சி அனைத்தும் தோல்வியில் முடிவடைந்தன.

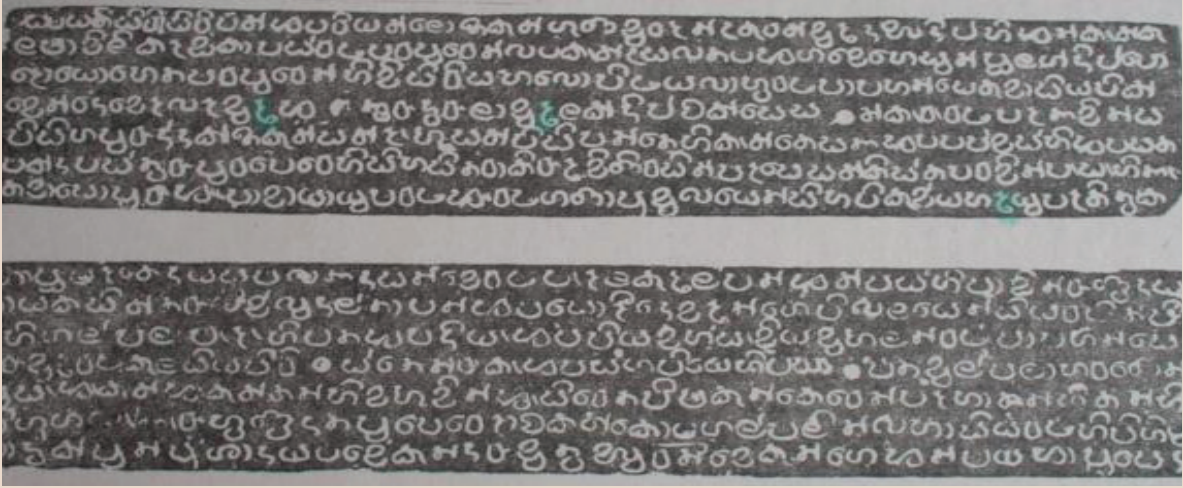
மன்னன் ஐந்தாம் மகிந்தன் கி.பி. 1029 ஆம் ஆண்டு சோழநாட்டில் மரணமானான். அதன் பின் இலங்கையர்கள் உருகுணையைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு சோழர் எதிர்ப்பு இயக்கமொன்றை ஆரம்பித்தனர்.

இக்கால கட்டத்தில் தமக்கு எதிராக உருகுணையில் அரசியல் சக்தி ஒன்று கட்டியெழுப்பப்படுவதைத் தடுப்பதற்காக சோழர்கள் தந்திரோபாய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். அங்கு சோழர்கள் மேற்கொண்ட தந்திரோபாயங்கள் சில கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

- இடையிடையே பொலன்னறுவையில் இருந்து உருகுணைக்குப் படை எடுத்து உருகுணையிலுள்ள வளங்களை அழித்தல்
- உருகுணை அரசிற்கு உரிமையுடைய வர்களைக் கொலை செய்தல்.

இவற்றின் மூலம் உருகுணையில் அரசியல் ரீதியில் உறுதியற்ற நிலையை உருவாக்க சோழர்கள் முயற்சித்தமை தெளிவாகின்றது. விஜயபாகு மன்னன் உருகுணையில் ஆட்சியதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு முன் அப்பிரதேச ஆட்சியாளரிடையே ஒற்றுமை இருக்கவில்லை. இந்நிலையை சோழர்கள் தமக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

பனாகடுவ செப்பேடு

இது தென் பகுதியில் மொரவக்க கோறளையில் பனாகடுவ எனும் கிராமத்தில் வயலொன்றிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டது. மன்னனின் இளமைக்காலம் முதலான விபரங்கள் இங்கு காணப்படுகின்றன. இளமைக்காலத்தில் இவன் அனுபவித்த துன்பங்கள் இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. உணவு, நீர் இன்றியும் கஷ்டங்களை அனுபவித்ததுள்ளான். அக்காலகட்டத்தில் அவனுக்கும் பெற்றோருக்கும் புத்தராஜா அல்லது சித்னரும்பிப் புதல்னா எனும் சேனாதிபதியே பாதுகாப்பு வழங்கினான். அவன் உருகுணையில் இருந்த மக்கள் தலைவனாவான்.

விஜயபாகு உருகுணையில் அரசனாதல்

விஜயபாகுவிற்கு பிள்ளைப் பருவத்தில் இருந்தே உதவி புரிந்த பிரபு ஒருவர் இருந்தார். உருகுணையின் சித்னரும்பிப் புதல்னா அல்லது புத்தராஜ என்பவரே அந்தப் பிரபுவாவார். புத்தராஜ அவர்கள் கீர்த்தி இளவரசரின் குடும்பம் உள்ளிட்ட அரச குடும்பத்திற்குப் பாதுகாப்பு வழங்கி எதிரிகளுக்கு எதிராகப் போர் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு அவனுக்கு உருகுணையின் ஆட்சி அதிகாரத்தை பெறுவதற்கு பெரிதும் உதவி புரிந்தார். புத்தராஜ சேனாதிபதியின் சேவைகள் குறித்துப் பனாகடுவ செப்பேடுகளில் தகவல்கள் உள்ளன. மன்னன் விஜயபாகுவின் குண இயல்புகளைப் பார்க்கும்

பொழுது சிறு வயது முதலே பகைவர்களிடம் இருந்து நாட்டை விடுவிக்கும் நோக்குடன் மிகுந்த அக்கறையோடு செயல்பட்டதாகத் தெரிகின்றது.

இந்த நோக்கத்தை அடைவதற்கு முதலில் உருகுணையில் அரசரிமையைப் பெறுவதற்காக யுத்தம் புரிய வேண்டிய சூழ்நிலை இளவரசர் கீர்த்திக்கு ஏற்பட்டது. அப்பொழுது உருகுணையின் ஆட்சியாளனாக இருந்த கேசதாது காசியப்பனோடு ஏற்பட்ட மோதலில் புத்தராஜ உள்ளிட்ட குழுவினர் இளவரசருக்குப் பெரிதும் உதவி புரிந்தனர். இந்த மோதல்களின் போது கேசதாது தோற்கடிக்கப்பட்டு இளவரசர் கீர்த்தி 1053 ஆம் ஆண்டு கதிர்காமத்தை ஆட்சிமையமாகக் கொண்டு முதலாம் விஜயபாகு என்ற பெயரில் அரசனானான்.

உரு 2.4 விஜயபாகு மன்னனால் அநுராதபுரத்தில் அமைக்கப்பட்ட அரசமாளிகையின் சிதைவு

இலங்கையை சோழர் ஆட்சியிலிருந்து விடுவித்தல்

முதலாம் விஜயபாகு உருகுணையில் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பெற்று சிறிது காலத் திலேயே சோழர்கள் உருகுணையை ஆக்கிரமித்தனர். அரசன்தனது அதிகாரத்தை நிலை நாட்டுவதற்கு முன் மன்னனின் படைகளை அழிப்பதே சோழர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. எனினும் மன்னன் இது குறித்து அறிந்து கொண்டு மலையகப் பிரதேசத்திற்கு (மலைநாட்டிற்கு) தப்பிச் சென்றமையால் சோழர்களின் நோக்கம் நிறைவேறவில்லை. சோழர்கள் உருகுணையைக் கொள்ளை அடித்து விட்டு பொலன்னறுவைக்குச் சென்றனர். மீண்டும் உருகுணைக்குச் சென்று அரசியல் அதிகாரத்தைக்கட்டியெழுப்பியவிஜயபாகு எதிர்கால யுத்தங்களுக்குத் தேவையான வெளிநாட்டு உதவிகளைப் பெறுவதற்காக பர்மாவுடன் நட்புறவைக் கட்டி எழுப்பி

னான். மன்னன் விஜயபாகுவின் கீழ் உருகுணையில் தேசப்பற்றுள்ள போராட்டம் ஒன்று கட்டியெழுப்பப்படுவதை அறிந்த இராசரட்டை மக்கள் சோழர்களுக்கு வரிகொடுப்பதை நிறுத்தி அவர்களுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் தமது ஆட்சிக்கு எதிராக இலங்கையர்கள் ஒன்று திரள்வதை அறிந்த சோழப்பேரரசன் பொலன்னறுவையில் இருந்த சோழ ஆட்சியாளனுக்கு உதவும் பொருட்டு ஓர் படையை அனுப்பினான். இவ்வாறு பலமடைந்த சோழர்கள் மீண்டும் ஒரு முறை உருகுணை பிரதேசத்தை ஆக்கிரமித்தபோது விஜயபாகு வுடன் ஏற்பட்ட போரில் தோல்வி அடைந்தனர். இதனைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்ட மகா விஜயபாகு மன்னன் தனது படைகளுடன் சென்று பொலன்னறுவையைக் கைப்பற்றினான்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் சோழப் பேரரசன் பொலன்னறுவையிலிருந்த தனது ஆட்சியாளனுக்கு உதவும் பொருட்டு மீண்டும் படையொன்றை அனுப்பினான். அப்பொழுது விஜயபாகுவிற்கும் சோழர்களுக்கும் இடையே யுத்தம் மூண்டது. அதில் தோல்வி அடைந்த மன்னன் விஜயபாகு தனது பாதுகாப்பிற்காகக் கேகாலை மாவட்டத்தின் வாக்கிரிகலைக்குப் பின் வாங்கினான்.

இவ்வாறு பின்வாங்கியதன் பின்னர் முறையாகத் தமது படைகளை ஒழுங்கமைத்து அதன்பின் அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தின் மகாநாகுல பிரதேசத்திற்குச் சென்று இறுதி யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமானான். அதனைத் தொடர்ந்து 1070 ஆம் ஆண்டு மன்னன் விஜயபாகு அனைத்துச் சக்திகளையும் பயன்படுத்தி பொலன்னறுவையை ஆக்கிரமித்ததோடு இந்தியாவிலிருந்து சோழப் படைகள் வந்தால் அவர்களைத் தாக்குவதற்கு மகாதித்தைக்கு படை ஒன்றை அனுப்பினான். இராசரட்டையில் ஏற்பட்ட யுத்தத்தில் மன்னன் விஜயபாகுவிற்கு வெற்றி கிடைத்தது. இவ்வாறு 1070 ஆம் ஆண்டு மன்னன் விஜயபாகு பொலன்னறுவையைக் கைப்பற்றியதோடு 70 வருடங்களாக நீடித்த சோழரின் ஆட்சி வீழ்ச்சி அடைந்தது. இந்தியாவின் அதிபலம் வாய்ந்த சோழப் பேரரசுடன் யுத்தம் புரிந்து இலங்கையை சோழரின் ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்து விடுவித்தமையானது விஜயபாகுவால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாரியதொரு சேவை ஆகும்.

மன்னன் விஜயபாகுவின் ஆட்சிக் காலம்

மன்னன் விஜயபாகு 1070 ஆம் ஆண்டு முதல் 40 வருடங்கள் இலங்கையை ஆட்சி செய்தான். இக் காலத்தில் பொலன்னறுவையைத் தலைநகராகக் கொண்டு மீண்டும் ஒரு முறை ஐக்கியமானதும் சமாதானமானதுமான இலங்கை ஒன்று உருவாகியது. இதனால் பொலன்னறுவை யுகத்தின் முதலாவது மன்னன் விஜயபாகு ஆவான். அதனைத் தவிர அவனால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சில பணிகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

- ஏப்பா, மாப்பா பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு பாரம்பரிய முறையிலான நிர்வாகம் மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டமை.
- நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் புனருத்தாரணம் செய்து பொருளாதார சுபீட்சத்தை ஏற்படுத்தியமை
- அநுராதபுரத்தில் அரசமாளிகை ஒன்று அமைத்தமை

மன்னன் விஜயபாகுவின் வெளிநாட்டுக்கொள்கை

எதிர்காலத்தில் சோழர்களின் ஆக்கிரமிப்பைத் தவிர்த்துக் கொள்வதும் அயல் நாடுகளுடன் வர்த்தக உறவுகளைக் கட்டி எழுப்புவதுமே மன்னனின் பிரதான வெளிநாட்டுக் கொள்கையாக இருந்தன. எதிர்கால சோழ ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து இந்நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்காக அவன் இந்தியாவில் சோழர்களுக்கு எதிரான

வேறு அரசுகளுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தினான். மன்னனின் சகோதரியான மித்தா எனும் இளவரசியைப் பாண்டிய இளவரசன் ஒருவனுக்குத் திருமணம் முடித்துப் பாண்டிய நாட்டுடன் நட்புறவை வளர்த்தான்.

திரிலோகசுந்தரி எனும் கலிங்க வம்ச இளவரசியை இரண்டாம் தாரமாக திருமணம் முடித்து கலிங்க நாட்டுடன் நட்புறவைப் பேணினான். தூதர்களை அனுப்பி பரிசுப் பண்டங்களை வழங்கி மேலை சாளுக்கிய அரசவம்சத்துடன் நட்புறவை வளர்த்தான்.

இதற்கு மேலாக இலங்கையின் பொருளாதார மற்றும் புத்தசாசன வளர்ச்சிக் காகப் பர்மாவுடன் நல்லுறவை வளர்த்துக் கொள்ள மன்னன் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டான்.

விஜயபாகுவின் சமய நடவடிக்கைகள்

- பர்மாவிலிருந்து பிக்குமாரை வரவழைத்து உபசம்பதா சடங்கினை நடாத்துதல்
- பொலன்னறுவையில் மூன்றடுக்கு தலதா மாளிகையை அமைத்தல்
- சிவனொளிபாதமலைக்குச் செல்லும் பாதையை சீரமைத்து, சிவனொளிபாதமலைக்குக் கிராமங்களை வழங்குதல்
- அநுராதபுரத்திலும், உருகுணையிலும் விகாரைகளைப் புனர் நிர்மாணம் செய்தல்

மன்னன் விஜயபாகுவிடமிருந்து பெறக்கூடிய முன்மாதிரி

மன்னன் விஜயபாகு பிள்ளைப் பருவம் முதலே சவால்கள் பலவற்றை வெற்றி கொண்டு நாட்டுக்குப் பாரிய சேவையாற்றிய முன்மாதிரியான மன்னனாவான். சிறுவயதிலேயே காலூன்றிய இடமெங்கும் பகைவர்கள் தேடிவரும் பொழுது அதிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள காட்டிலே மிகவும் துன்பங்களை அனுபவித்த அந்தப் பிள்ளைப் பருவம் குறித்து பனாகடுவ செப்பேட்டில் குறிப்பிடப் பட்டிருள்ளது. மன்னனாக முடி சூடிய பின் சிறுவயதில் தான் அனுபவித்த துயரங்களை வெளிப்படுத்தியமை அவரின் நேர்மைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். சிறுவயதில் தனக்கு உதவிய புத்தராஜனுக்கு தான் மன்னனாகிய பின் பல வரப்பிரசாதங்களைவழங்கியமையின்மூலம் இவன் செய்நன்றி மிக்கவன் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. சோழர்களுடன் போரிடும் பொழுது சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில் தோல்வியடைய வேண்டிய நிலை இவனுக்கு ஏற்பட்டது. எனினும் அந்தத் தோல்விகள் மூலம் சோர்வடையாது மீண்டும் உள்ளூர் பலவீனங்களை இனங்கண்டு யுத்தத்திற்குத் தயாரானான். தோல்வியைக் கண்டு பின்னடையாது தொடர்ந்து முயற்சிக்கும் மன்னனின் குணம்சம் நிகழ்கால சமூகத்திற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். மன்னனின் குண இயல்புகளைப் பார்க்கும் பொழுது தாய்நாட்டைப் பாதுகாக்கும் விடயத்தில் அவனிடம் பெரும் உத்வேகம் இருந்ததை அறியலாம். அதிகாரத்திற்கு வந்த பின்பும் வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்புகளைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு அவன் விசேட கவனம்

செலுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவனின் உயர் குணாம்சங்கள் அம்பகமுவ கல்வெட்டில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

விஜயபாகு மன்னனின் உயர் பண்பு தொடர்பாக அம்பகமுவ கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவைகளின் கருத்து பின்வருமாறு

மும்மணிக்கு	-	பணிவிடை
ஆசான்களுக்கு	-	அடிபணிதல்
தார்மீக மக்களுக்கு	-	மரியாதை
கல்விமான்களுக்கு	-	செழிப்பு
உறவினர்களுக்கு	-	அனுசரணை
நண்பர்களுக்கு	-	நட்பு
பகைவருக்கு	-	தோல்வி
அனைத்து உயிரினங்களுக்கு	-	கருணை
சபைக்கு	-	அறிவு
தமக்கு	-	நிறைவு

செயற்பாடு

விஜயபாகு மன்னன் பற்றிய பாடத்தி லிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களைக் கொண்டு கீழ் வரும் அட்டவணையைப் பூரணப்படுத்துக.

எதிர்நோக்கிய சவால்கள்	அச்சவால்களை வெற்றி கொண்ட விதம்
1. பிள்ளைப் பிராயம்	
2. உருகுணையின் ஆட்சியைப் பெற்றுக் கொள்ளல்	
3. பொலன்னறுவை நகரை தலைநகராகக் கட்டியெழுப்புதல்	

மகா பராக்கிரமபாகு மன்னன்

மகா பராக்கிரமபாகு பிளவுபட்டிருந்த இலங்கையை ஒன்றுபடுத்தி நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அளப்பரிய பணிகளை ஆற்றிய மன்னனாவான்.

விஜயபாகு மன்னன் கட்டியெழுப்பிய அரசியல் ஒற்றுமை மன்னனின் மரணத்தின் பின் தகர்ந்தது. மன்னன் விஜயபாகுவின் மறைவின் பின் இந்நாட்டில் கலிங்க வம்ச ஆதரவாளர்களுக்கும் பாண்டிய அரசவம்ச ஆதரவாளர்களுக்கும் இடையே அரசரிமை குறித்து மோதல்கள் ஏற்பட்டன. அந்த மோதல்களால் எந்தவொரு தலைவருக்கும் நிலையான ஆட்சியுரிமை ஒன்றைக் கட்டியெழுப்ப முடியவில்லை. அதன் பெறுபேறாக இராசரட்டை, தக்கிண தேசம் மற்றும் உருகுணை என நாடு மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிந்து நாட்டின் ஆட்சி மையங்கள் உருவாகின. பராக்கிரமபாகு இளவரசனின் பிறப்பு இத்தகைய பின்னணியிலேயே நிகழ்ந்தது.

மேல்குறிப்பிட்ட இளவரசி மித்தாவின் மகனாகிய மானாபரணன் பராக்கிரமபாகு வின் தந்தை ஆவார். இவனை முதலாம் மானாபரணன் எனக் கருதலாம். இளவரசன் மகாபராக்கிரமபாகுவின் தாய் இளவரசி இரத்னாவலி என்பவராவார். முதலாவது மானாபரணன் தக்கிண தேசத்து ஆட்சியாளனாகத் தெதிகம பிரதேசத்தில் இருக்கும் போது பராக்கிரமபாகுவின் பிறப்பு நிகழ்ந்துள்ளது. தெதிகம கொட்ட வெஹை அல்லது சுதிகர சைத்திய (விகாரை) இளவரசர் பராக்கிரமபாகு பிறந்த இடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

உரு 2.5 தெதிகம கொட்ட வெஹர

பராக்கிரமபாகுவின் இளமைப் பராயத் திலேயே தந்தையார் இறந்து விட்டார். இதனால் தனது தாயுடன் சிறிய தந்தையான கீர்த்திஸ்ரீமேவன் இருந்த இடத்திற்குச் சென்ற அவன் அங்கு சிறிய தந்தையின் பாதுகாப்பில் வளர்ந்தான். சிறுவன் பராக்கிரமபாகு எதிர்கால அரசரிமைக்குரியவன் என்பதால் அவனுக்குக் கல்வி வழங்குவதில் சிறிய தகப்பனார் அதிக அக்கறை கொண்டார். சிறுவன் பராக்கிரமபாகுவும் அதிக விருப்பத்துடன் மொழி, வில் வித்தைக்கலை, யானைப்பயிற்சி போன்ற விடயங்களைக் கற்றான்.

பராக்கிரமபாகுவின் தந்தையான மானா பரணனின் பின் இளவரசனின் சிறிய தந்தையாகிய கீர்த்திஸ்ரீமேவன் தக்கிண தேசத்து ஆட்சியாளானானான். கீர்த்தி ஸ்ரீமேவனின் மரணத்தின் பின் இளவரசன் பராக்கிரமபாகுவிற்கு அப்பிரதேச ஆட்சி அதிகாரம் கிடைத்தது. அவன் தக்கிண தேசத்தில் பராக்கிரமபுரம் எனும் புதிய நகரமொன்றைக் கட்டி எழுப்பினான். தற்பொழுது பண்டுவஸ்நுவர என அழைக்கப்படும் அப்பிரதேசத்தில் அக்காலத்தில் கட்டப்பட்ட கட்டடங்களையும்,

சிதைவுகளையும் இன்றும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

தூர நோக்குடனான பராக்கிரமபாகு தக்கண தேசத்தின் ஆட்சியாளனாக இருக்கும் போது அப் பிரதேசத்தைப் பொருளாதார ரீதியில் உயர்த்துவதற்கு செயற்றிட்டம் ஒன்றினை முன்னெடுத்துச் சென்றான். 'வானிலிருந்து விழும் ஒருதுளி நீரேனும் வீணாகக் கடலை அடையக் கூடாது.' என்ற கொள்ளையுடன் மன்னன் செயற்பட்டான். பராக்கிரமபாகு தக்கண தேசத்தின் ஆட்சியாளனாக இருக்கும் போது பொலன்னறுவையில் இருந்த விக்கிரமபாகு மரணமடைந்தான்.

அவனது மரணத்தின் பின்னர் அவனது மகனான இரண்டாம் கஜபாகு ஆட்சியாளனானான். அவ்வாறே உருகுணையில் இருந்த சிறிவல்லபனின் மரணத்தின் பின்னர் அவனது மகன் இரண்டாம் மானாபரணன் உருகுணையின் ஆட்சியாளனானான். பொலன்னறுவையின் ஆட்சியைப் பெறுவதற்குப் மகாபராக்கிரமபாகு இரண்டாம் கஜபாகு, இரண்டாம் மானாபரணன் ஆகியோருக்கிடையே பல மோதல்கள் ஏற்பட்டன. அவ் வேளையில் பராக்கிரமபாகுவிற்கும், இரண்டாம் கஜபாகுவிற்கும் இடையே இரண்டாம் மானாபரணனுக்கு எதிராக உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டது. அந்த உடன்படிக்கையின் படி முதலில் ஒருவர் இறந்த பின் மற்றவருக்கு அரசு உரிமையாகும். இந்த உடன்படிக்கை கல்வெட்டாக எழுதப்பட்டது. அது பிற்காலத்தில் குருணாகல் மாவட்டத்தில் சங்கமுவ விகாரையில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அது சங்கமுவ விகாரைக் கல்வெட்டு எனப்படும்.

உரு 2.6 மகாபராக்கிரமபாகுவின் அரச மாளிகையின் சிதைவு

பராக்கிரமபாகுவிற்கும், இரண்டாம் கஜபாகுவிற்கும் இடையே உடன்படிக்கை செய்த பின்னரும் மானாபரணன் போரைக் கைவிடவில்லை. இரண்டாம் கஜபாகுவின் மரணத்தின் பின்னர் இரண்டாம் மானாபரணன் பராக்கிரமபாகுவுடன் போரில் ஈடுபட்டான். அப்போரில் மானாபரணன் தோல்வியுற்று உருகுணைக்குத் தப்பிச் சென்றான்.

எனவே பராக்கிரமபாகுவால் பொலன்னறுவையின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றக் கூடியதாக இருந்தது. சிறிது காலத்தில் மானாபரணன் உருகுணையில் இறந்த போதிலும் அவனது தாய் சுகலாதேவி அந்தப் படைக்குத் தலைமை தாங்கிப் பராக்கிரமபாகுவிற்கு எதிராகப் போரினை முன்னெடுத்துச் சென்றாள். அக்காலத்தில் ஆட்சியின் சின்னமாக விளங்கிய தந்ததாதுவும், பாத்திர தாதுவும் சுகலாதேவியிடம் இருந்தன. அந்தப் புனிதச் சின்னங்களைத் தான் வைத்துக் கொண்டு

தொடர்ந்து போரில் ஈடுபட்டாள். எனினும் ஒழுங்கமைப்புடன் போரினை முன்னெடுத்துச் சென்று சுகலாதேவியைத் தோற்கடிப்பதில் பராக்கிரமபாகு வெற்றிகண்டான்.

தந்ததாதுவையும், பாத்திரதாதுவையும் தன்வசம் பெற்றுக் கொள்ள பராக்கிரமபாகுவால் முடிந்தது. இதன்படி 1153 ஆம் ஆண்டு முதலாம் பராக்கிரமபாகு மன்னனின் தலைமையில் ஒன்றுபட்ட வளமான நாடு உதயமாகியது.

உரு 2.7 மகா பராக்கிரமபாகு மன்னரின் அரச சபையின் சிதைவு

பொருளாதார அபிவிருத்தி நடவடிக்கை

பராக்கிரமபாகு தக்கிணதேசத்தின் ஆட்சியாளானாக இருக்கும்போதே அவனது பொருளாதார நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகின. தெதுரு ஓயாவின் நீரை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தும்பொருட்டு அணைகட்டி நீரைத் திசை திருப்பினான். அவ்வாறான மூன்று இடங்கள் வம்சக் கதைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கொட்ட பத்த, சூக்கர நிஜ்கர, தோரதக்கித என்பனவே அந்த இடங்களாகும். சிறிய குளங்களைப் பெருப்பித்தல், பல குளங்கள், அணைகளை சீர்திருத்தல் என்பன அக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

களுகங்கை, பெந்தரகங்கை என்பவற்றிற்கு இடையே அமைந்துள்ள பஸ்துன் கோறளையின் சதுப்பு நிலங்களின்

நீரை வழிந்தோடச் செய்து அந்த இடங்களை அபிவிருத்தி செய்தான். மன்னன் பொலன்னறுவையின் ஆட்சியாளனான பின்னர் விவசாயத்தின் பொருட்டுப் பெரும் பணியாற்றினான். இவனது நீர்ப் பாசனப் பணியில் பொலன்னறுவையில் அமைந்துள்ள பராக்கிரம சமுத்திரம் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. தோப்பாவாவி, தும்புடுளு வாவி, ஆகியவற்றை இணைத்து இது நிறுவப்பட்டது. இவனது காலத்தில் 3910 கால்வாய்களும், 163 குளங்களும் அமைக்கப்பட்டதாக குளவம்சத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவை தவிர அணைகள், சிறு குளங்கள் என்பனவும் நிறுவப்பட்டன.

சாசனப் பணிகள்

பௌத்த சமயத்தின் மேம்பாட்டின் பொருட்டு மகா பராக்கிரமபாகு மன்னன் அரும்பணியாற்றினான்.

பிக்குகளின் முப்பிரிவினரையும் ஒன்றிணைத்து சங்கத்தில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தினான். பொலன்னறுவை கத்திகாவ (ஒழுக்கக்கோவை) நிறுவுவதிலும் முன்னின்று செயற்பட்டான். இந்தக் கத்திகாவத் பொலன்னறுயில் உத்தரராம எனும் கல்விகாரையில் கற்றாணில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பொத்குல் விகாரை, பொலன்னறுவை கிரி விகாரை, பபலு விகாரை என்பன இவனால் நிறுப்பப்பட்ட விகாரைகளில் சிலவாகும். மேலும் இவன் அநுராதபுரத்தில் விகாரைகளைப் புனர்நிர்மாணம் செய்துள்ளான்.

உரு 2.8 பொலன்னறுவை கல்விகாரை புத்தர் சிலை

பராக்கிரமபாகு மன்னனின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை

பராக்கிரமபாகு மன்னன் பர்மா தென் இந்தியா ஆகிய நாடுகளுடன் தொடர்பு வைத்திருந்தான். இலங்கைக்கும் பர்மாவுக்கும் (ராமஞ்ஞதேசம்) இடையே வர்த்தக சமயத் தொடர்பு நீண்ட காலமாக நிலவியது. அந்தத் தொடர்பிற்கு இவனது காலத்தில் பாதகம் ஏற்பட்டது. அக்கால கட்டத்தில் பர்மாவின் மன்னனாக இருந்த அலவுங்சித் மன்னனின் சில செயற்பாடுகள் இதற்குக் காரணமாகின.

எனவே கி.பி 1164 ஆம் ஆண்டு பர்மாவை ஆக்கிரமிப்பதற்குப் பராக்கிரமபாகு நடவடிக்கை எடுத்தான். இதன் பொருட்டு நகரகிரிகீர்த்தி என்ற சேனாதிபதியின் கீழ் கடற்படை ஒன்றை அனுப்பினான். பர்மாவை ஆக்கிரமித்து வெற்றி கொள்ள இலங்கைப் படையினரால் இயலுமானதாக இருந்தது. இப்போரில் வெற்றி பெற்ற சேனாதிபதி நகரகிரி கீர்த்தி என்பவனுக்கு மன்னன் கிராமங்களை வழங்கினான். இது பற்றி தெவனகலக் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவில் பாண்டிய அரசின் ஆட்சி யுரிமை பற்றிய மோதல்களிலும் பராக்கிரமபாகு தலையிட்டு செயற்பட்டான். இக்கால கட்டத்தில் பாண்டிய அரசின் ஆட்சியாளனாக விளங்கிய பராக்கிரம பாண்டியனுக்கு எதிராகக் குலசேகரன் எனும் இளவரசன் போரிட்டான். பராக்கிரம பாண்டியன் பராக்கிரமபாகுவின் உதவியை நாடியதால் லங்காபுர, ஜகத் விஜய ஆகிய இரு சேனாதிபதிகளின் கீழ்ப் படையொன்றை அனுப்ப அரசன் நடவடிக்கை எடுத்தான்.

செயற்பாடு

பராக்கிரமபாகு மன்னன் எனும் தலைப்பில் வினா - விடை நிகழ்ச்சி ஒன்றை நடத்தவும்.

நிசங்கமல்ல மன்னன்

முதலாம் பராக்கிரமபாகு மன்னனுக்குப் பின்னர் பொலன்னறுவையை ஆட்சி செய்த மன்னர்களுள் நிசங்கமல்ல மன்னன் முக்கிய இடம் வகிக்கிறான் மன்னன் பராக்கிரமபாகுவிற்குப் பிள்ளைகள் இன்மையால் அவனுக்குப் பின்னர் இரண்டாம் விஜயபாகு அரசனானான். இரண்டாம் விஜயபாகு பராக்கிரமபாகுவின் சகோதரியின் மகனாவான் இவனது காலத்தில் நிசங்கமல்லன் உபராஜாவாக இருந்தான். இரண்டாம் விஜயபாகு ஒரு வருடம் மாத்திரமே அரசனாக இருந்தான் இவனைக் கொன்று மகிந்த என்பவன் அரசனானான். மகிந்த அரசனாகி ஐந்து நாட்களில் அவனைக் கொன்று நிசங்கமல்லன் அரசனானான். சிக்கலான அரசியல் பின்னணியிலேயே நிசங்கமல்லன் அரசனானான்.

நிசங்கமல்லன் எதிர் நோக்கிய சவால்கள்

1. வெளிநாட்டில் பிறந்த, கலிங்க வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தமை

நிசங்கமல்லன் இந்தியாவில் கலிங்கதேசத்தில் இருந்த ஜயகோப மன்னனின் மகனாவான். இவனது தாய் பார்வதி தேவியாவாள். இதன்படி இவன் கலிங்க இனத்தைச் சேர்ந்தவன். அவன் அடிக்கடி இது பற்றிக்

கூறியுள்ளான். அது மட்டுமின்றி பொலன்னறுவையைக் கலிங்கபுரம் எனவும் அறிமுகப்படுத்தினான். இதற்கு முன்னர் இலங்கையை ஆட்சி செய்த கலிங்க வம்சத்தினர் இலங்கையில் பிறந்தவர்களாவர். எனினும் நிசங்கமல்லன் இந்தியாவில் கலிங்க தேசத்தில் பிறந்தவனாவான். இந்த வெளிநாட்டு பூர்வீகம் அவன் எதிர் நோக்கிய பெரும் சவாலாகும்.

அது தவிர மேலும் பல சவால்களை அவன் எதிர்கொண்டான் அவையாவன :

2. பராக்கிரமபாகுவின் சிறந்த சேனாதிபதிகளைத் தன் வசப்படுத்தல்.
3. பாண்டியர்களின் எழுச்சியைத் தடுத்தல்.
4. உருகுணையைத் தன்வசமாக்கிக் கொள்ளல்.

மேற்கூறப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்கும் பொருட்டு மன்னன் நாடு முழுவதும் பிரயாணம் செய்து மக்களின் மனதினைக் கவரும் வகையில் செயற்பட்டான். நீண்ட கல் வெட்டுக்கள் அமைத்து மக்களுக்கு அறிவுரை வழங்கினான். தம்புளை விகாரை, சிவனொளி பாதமலை எனுமிடங்கள் அவன் யாத்திரை செய்த இடங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாகும். நாட்டு மக்களின் நலனுக்காகப் பல வசதிகளைச் செய்தான்.

துலாபாரக் கொடை வழங்கினான். துலாபாரக் கொடை என்பது ஒருவரின் உடலின் நிறைக்கு சமனாக வழங்கப்படும் கொடையாகும்.

உரு 2.9 நிசங்க மல்ல மன்னனின் அரசவைச் சிதைவுகள்

சிம்மாசனத்திற்கு உரிமை கோரிய இளவரசர்கள், பலம் வாய்ந்த தேசிய சேனாதிபதிகள் என்போர் அரசனுக்கு எதிராக செயலாற்றிய மற்றுமொரு பிரிவினராவர். இவ்வாறு பல்வேறு விதமான சவால்களுக்கு நிசங்க மல்லன் முகங் கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவை அனைத்தையும் வெற்றி கொண்டு ஒன்பது ஆண்டுகள் நிசங்கமல்லன் நாட்டை ஆட்சி செய்தான். இக்காலத்தில் மன்னனது ஆதிக்கம் நாடு முழுவதும் நிலவியது. அவனது கல்வெட்டுக்களின் மூலம் இது உறுதி செய்யப்படுகிறது.

நிசங்கமல்லன் மக்களின் விசுவாசத்தைப் பெற்று செயற்பட்டான். அவன் நாடு முழுவதும் பிரயாணம் செய்தான். நாட்டு மக்களின் நலன் கருதி பல பணிகளை யாற்றினான். நாட்டு மக்களுக்குத் துலா பாரக் கொடை மற்றும் செல்வங்களை வழங்கினான். திருடர், பகைவர் தொல்லைகளை நீக்கிவும், எளியோரைக் கவனிக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்தான். இந்த

விபரங்கள் அரசனது கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பொலன்னறுவை அட்டதாகே கல்வெட்டு, தம்புளை பாறைக் கல்வெட்டு, வாதுருப்பே கல்வெட்டு ஆகிய கல்வெட்டுக்களில் அவை காணப்படுகின்றன.

நாட்டு மக்களின் நலன் கருதி மன்னன் பின்பற்றிய மற்றைய கொள்கையானது வரிச் சுமையைச் குறைத்ததாகும். முன்னைய அரசர்கள் அறவிட்ட வரிகளில் சில வரிகளை நீக்கியதுடன் வரிச்சலுகையும் வழங்கிட நடவடிக்கையை மேற் கொண்டான்.

பொலன்னறுவையில் காணப்படும் சமயக் கட்டிடங்களில் சில இம் மன்னனால் நிறுவப்பட்டதாகும். தந்ததாதுவை வைக்கும் பொருட்டு தலதா மாளிகையை நிறுவினான். அது அட்டதாகே எனப் பிரசித்தி பெற்றுள்ளது. அவ்வாறே ரன்கொத் விகாரை, வட்டதாகே, நிசங்கலதா மண்டபம் என்பன இம் மன்னனால் நிறுவப்பட்ட கட்டிடங்களாகும்.

பொலன்னறுவையில் நிசங்கமல்ல இராஜ சபை மண்டபம் எனப்படும் கட்டிடமும் இம் மன்னானல் நிறுவப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அங்கு இராஜ சபைகள் நடைபெற்றுள்ளன. அங்கு காணப்படும் கற்றாண்களில் இராஜ சபையின் அதிகாரிகள் அமரும் இடங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது சிறப்பம்சமாகும்.

உரு 2.10 நிசங்கமல்லனின் அரசவைக் கற்றாண்களில் அதிகாரிகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு இருக்கைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த விதம்.

அரசன் அரியாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் போது தளபதிகள் அமரும் இடம் என்று இக்கற்றாண்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

செயற்பாடு

நிசங்கமல்ல மன்னன் பற்றி கட்டுரை ஒன்று வரைக.

சாராம்சம்

- இலம்பகர்ண மற்றும் மோரிய அரச வம்சஆட்சியாளர்கள் அநுராதபுரத்தில் அதிககாலம் ஆட்சி புரிந்துள்ளதுடன் அவ்விரு வம்சங்களிடையேயும் அரசியல் அதிகாரத்திற்கான போட்டி நிலவியது.
- மானவர்ம அரச பரம்பரையும் இலங்கையின் முக்கியமான அரச வம்ச மொன்றாகும்.
- முதலாம் சேன மன்னனின் ஆட்சிக் காலத்தில் இலங்கையை பாண்டியர் ஆக்கிரமித்தனர்.
- இரண்டாம் சேன மன்னன் பாண்டிய நாட்டை ஆக்கிரமித்தான்
- அநுராதபுரத்தின் இறுதிக் காலப் பகுதியில் தென்னிந்திய இராசதானிகள் இலங்கை மீது செல்வாக்குச் செலுத்தின.
- முதலாம் விஜயபாகு மன்னன் சோழர் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து நாட்டை மீட்டான்.
- முதலாம் விஜயபாகு மன்னன் நாட்டை ஐக்கியப்படுத்தியதுடன் செழிப்பான இலங்கையை உருவாக்கினான்.
- நிசங்கமல்ல மன்னன் முதலாம் பராக்கிரமபாகு மன்னனை அடுத்து வந்த சிறந்த ஆட்சியாளனாவான்.